

Splav

(ali ladja norcev)

LEVA GLAVA: Ena od obeh glav istega telesa siamskih dvojčkov.

DESNA GLAVA: Druga od obeh glav istega telesa siamskih dvojčkov.

VESNA: Kasneje krmarjeva žena.

ANIT: Pesnikovo dekle

Vsi ostali so kar so...razen »Slepca«, ki ga nikoli ni bilo.

PRVI MORNAR

DRUGI MORNAR

KRMAR

PESNIK

SLEPEC

PRVI OTROK

DRUGI OTROK

Skozi križ in zvezde-kompas zla
na penah valov drsijo- v naročje sveta.
Z vetrom lastnih stremljenj-v jadrih napetih
skozi megle- v svetove slepih.

Desna glava se prebudi iz spanca in napol v sanjah sprašuje krmarja.

DESNAGLAVA: Je smer prava?

KRMAR: Prava, kapitan!

DESNAGLAVA: Na desno v smeri križa?

KRMAR: Na južni križ, kapitan!

DESNAGLAVA: Z jadrom belim?

KRMAR: Belim kot sneg kapitan!

DESNAGLAVA: V Kanaan ?

KRMAR: V deželo naših sanj, kapitan!

DESNAGLAVA: Proti južni polobli?

KRMAR Na desno, kapitan!

DESNAGLAVA: In moj brat?

KRMAR: Živi v slepi veri..

DESNAGLAVA: ...levice, edina prava smer, je smer desnice. *Desna glava tone nazaj v spanec. Prebudi se Leva glava, ki prav tako napol v sanjah sprašuje Krmarja.*

LEVA GLAVA: Na levo krmar!

KRMAR: V smeri severa.

LEVA GLAVA: Z jadrom rdečim.

KRMAR: Rdečim kot kri kapitan.

LEVA GLAVA: Proti severni polobli.

KRMAR: V smeri zvezde severnice.

LEVA GLAVA: V smeri levice..

KRMAR:...v smeri edine resnice.

LEVA GLAVA: In moj brat...

KRMAR: Sanja o smeri desnice..

LEVA GLAVA: ..in plove po poti levice.. *Leva glava podleže spancu, Krmar odide.*

Prvi in Drugi mornar preverjata napetost vrvi s katerimi je pripeto jadro.

PRVI MORNAR: Vetrovi so ugodni..

DRUGI MORNAR: In tokovi zanesljivi...

PRVI MORNAR: In vsa znamenja kažejo, da smo na pravi poti...

DRUGI MORNAR: Kapitan je vreden svojega imena!

PRVI MORNAR: Od Boga poslan!

DRUGI MORNAR: In s takim krmarjem...

PRVI MORNAR: Na konec sveta!

DRUGI MORNAR: Ne bo treba tako daleč, še nekaj dni!

Pride pesnik.

PESNIK: Nebo je res daleč...

PRVI MORNAR: Spet ti?

DRUGI MORNAR: Poberi se nama s poti!

PESNIK: Na poti smo vsi!

PRVI MORNAR: Vsi? Ti spet morda, kaj po godu ni!

PESNIK: Nič, nič..

DRUGI MORNAR: Taki kot ti, radi širijo laži.

PESNIK: Laži v katerih resnica tiči!

PRVI MORNAR: In ta je...

PESNIK: Da smo šele na začetku poti...

DRUGI MORNAR: Šele na začetku poti?

PRVI MORNAR: Odkar smo odpluli bo kmalu leto dni!

PESNIK: Saj to me skrbi! Kmalu bo čas!

PRVI MORNAR: Za kaj?

PESNIK: Za spremembo smeri!

DRUGI MORNAR: Si nor? Ni druge smeri!

PESNIK: To praviš ti!

PRVI MORNAR: In ti?

PESNIK: Jaz kaj?

PRVI MORNAR: Kam bi ti?

PESNIK: Nimam izbire!

PRVI MORNAR: Ker je ni!

PESNIK: Res verjetno drži..*odide*

DRUGI MORNAR: Norec!

PRVI MORNAR: Naj raje pazi na svoj gobec.
DRUGI MORNAR: Če ga sliši kapitan...
PRVI MORNAR: Bo na jamboru visel.
DRUGI MORNAR: Tam bo lahko klevete pel.
PRVI MORNAR: Sprememba smeri...
DRUGI MORNAR: Kaj se vse temu v glavi godi...
PRVI MORNAR: Pravijo, da ni čisto pri pravi.
DRUGI MORNAR: Šele na začetku poti...
PRVI MORNAR:...,ko je do cilja še nekaj dni!

Pesnik sam, pristopi Slepec.

PESNIK: Kdo si ti?
SLEPEC: Slepec kot ti.
PESNIK: Slepec?
SLEPEC: Slep za svete stvari.
PESNIK: Kot so?
SLEPEC: Poglej vidiš nebo!
PESNIK: Vidim in kaj?
SLEPEC: Zvezde!
PESNIK: Jih ni,
SLEPEC: ...ker ti svetloba jemlje oči. Pa kljub temu so.
PESNIK: Kaj hočeš s tem reči?
SLEPEC: Da moraš skozi temo.
PESNIK: Do zvezd?
SLEPEC: Z mojo pomočjo!
PESNIK: In kdo si ti?
SLEPEC: Usode krmar.
PESNIK: Kaj hočeš od mene?
SLEPEC: Vse!
PESNIK: Vse?
SLEPEC: Da opišeš vse to!
PESNIK: Kaj?
SLEPEC: Obrni stran...
PESNIK: ..in...

SLEPEC: ...zapiši vse, kar se bo splavilo!

PESNIK: In kaj bo to?

SLEPEC: Ti samo vzemi pero!

PESNIK: In s tabo v temo? Skozi poplavo smeri?

SLEPEC: Na splavu, do prave luči! *Odide. Pesnik prične pisati pristopi Krmar.*

KRMAR: Glej ga tiča in kaj ti bo to?

PESNIK: Mi lajša noči.

KRMAR: O čem teče beseda?

PESNIK: O nekomu, ki ga dvom razjeda.

KRMAR: In v kaj dvomi?

PESNIK: Da je na pravi poti.

KRMAR: S pravim jadrom...

PESNIK: ..in s pravim vetrom?

KRMAR: Točno tako!

PESNIK: In z vero v cilj...

KRMAR: Ki je končni smisel vsega!

PESNIK: Kakor za koga.

KRMAR: Kako?

PESNIK: So tokovi premočni... Misli, da mora s poti.

KRMAR: *zase* Le o čem ta govori?

PESNIK: Iščem pravi kompas poti! *Krmar odide.*

Tokrat sta obe glavi prebujeni, vstopi Krmar.

PRVA GLAVA: No krmar, kaj bo?

KRMAR: Mislim da, tisti pesnik gospod kapitan...

DRUGA GLAVA: Kaj je z njim?

KRMAR: Ni prepričan v pot.

PRVA GLAVA: V kakšno pot?

KRMAR: Ki jo ta splav ubira.

DRUGA GLAVA: Res? In kam njega nese vera?

KRMAR: Pravi, da on sam te poti ne izbira.

PRVA GLAVA: Glej ga fanta. In kje misli, da je prava smer?

KRMAR: Ta, ki jo človek le razbira. Pravi, da so prave poti onkraj smeri...

DRUGA GLAVA: Pa ti lahko to dokažeš?

KRMAR: Črno na belem! *Mu da pesnikove zapiske.*

PRVA GLAVA: No vse lepo napisano...

KRMAR: Nekje še prav podčrtano.

DRUGA GLAVA: Mislim, da je čas, da fantu priredimo zabavo!

KRMAR: Z ostro postavo?

PRVA GLAVA: Takoj na jambor s to glavo!

KRMAR: In z obroki kako?

DRUGA GLAVA: Glej, da mu ne bo slabo!

KRMAR: Se pravi raje nič?

PRVA GLAVA: Bo že videl kje tiči hudič!

Pesnik visi na jamboru, pod njim sta oba mornarja.

PRVI MORNAR: Revež.

DRUGI MORNAR: Na jamboru visi.

PRVI MORNAR: Kako se vse okoli njega blešči..

DRUGI MORNAR: To bo zaradi sonca.

PRVI MORNAR: Uh kako žge...

DRUGI MORNAR: ...da ti kri v glavi zavre.

PRVI MORNAR: Točno pod križem visi...

DRUGI MORNAR: ..ravno na smeri poti.

PESNIK: Na poti trpljenja ni nobene smeri.

PRVI MORNAR: Kdo je tebe poslal?

PESNIK: Ta, ki z jutrom ti sonce je dal.

PRVI MORNAR: A?

DRUGI MORNAR: Ni si se držal prave smeri...

PESNIK: V tisti smeri ničesar ni!

DRUGI MORNAR: Je rekel kdo?

PESNIK: On, ki je ustvaril vse to.

PRVI MORNAR: In katera je prava smer?

PESNIK: Vsi ti, ki skrbijo za pravo smer, jim nič ni mar za božji mir.

DRUGI MORNAR: Raje prihrani moči...

PRVI MORNAR: ..in nama ne kradi dneva!

PESNIK: Morda sem res zato poslan, da vama krajši je dan.

PRVI MORNAR: Si slišal? Dovolj!

PESNIK: *zase* Bolje, da res varčujem moči ...

Desna in Leva glava, pristopi Krmar.

DESNA GLAVA: Kaj bo dobrega krmar?

KRMAR: Za neko žensko gre.

LEVA GLAVA: Že spet...

DESNA GLAVA: Kaj ji ni zadosti, da zre v ta ljubi svet.

Vstopi Vesna.

VESNA: Izpustite ga...

DRUGA GLAVA: Čigava je ta?

KRMAR: Žena tistega reveža, saj veste, ki ste ga...*Pokaže z roko da so ga obglavili.*

PRVA GLAVA: Dovolj! No poglej si jo deklico.

DRUGA GLAVA: *zase* Si jo vzamemo...

PRVA GLAVA: *zase*..za svojo ženico.

DRUGA GLAVA: *zase*Da jo božam z desnico.

PRVA GLAVA: *zase* In jo dražim z levico.

DRUGA GLAVA: Gospodična vino morda? Rdeče je bolj zdravo...

PRVA GLAVA: ...belo pa za lažjo glavo.

VESNA: Zahtevam, da ga izpustite...

PRVA in DRUGA GLAVA: Res?

PRVA GLAVA: *zase* Ta mi bo brala levite... Ji že pokažem, takoj ko brata spanec omreži bo visela v moji mreži.

DRUGA GLAVA: *zase* Pri moji glavi ta ni čisto pri pravi. Bo že videla kako se streže samo da bratu glava v spanec seže.

DRUGA in PRVA GLAVA: Smatrajte za urejeno...Ampak ti v zameno...Boš plačala ceno..

KRMAR: In pesnik gospod kapitan?

DESNA GLAVA: Če bo še dolgo tako, mu odsekaj levico...

LEVA GLAVA: Naslednji dan pa še desnico...*Krmar odide.*

Pesnikše vedno privezan na jambor pod njim oba mornarja.

PESNIK: Kam nas sedaj usoda žene?

DRUGI MORNAR: K zvezdi stran od križa, kjer te severni veter biča!

PESNIK: In kjer spoznamo hudiča!

DRUGI MORNAR: Zlodej na jamboru visi.

PESNIK: Zlodej v glavi tiči!

DRUGI MORNAR: Govoriš v prvi osebi ednine?

PESNIK: Prav če ti tako lažje preženem spomine.

DRUGI MORNAR: Kam ciljaš?

PESNIK: V smeri zvezde, v smeri križa.

DRUGI MORNAR: Samo ena smer je prava...

PESNIK: In ta je?

DRUGI MORNAR: Na levo stran od križa. Na pa je šlo jadro.

PESNIK: Je mogoče še na razpolago!

DRUGI MORNAR: In kaj ti bo? Ostala je le polovica.

PESNIK: Za mrzle noči da si povrnem moči.

PESNIK: Bojim se, da na nevihto kaže...

PRVI MORNAR: Glej ga prasca ta spet laže.

DRUGI MORNAR: Saj je jasno in nikjer oblčka.

PESNIK: To pravita vidva siromačka! *Pristopi Krmar.*

KRMAR: Veter je obrnil smer pazita na jadro... Samo tole belo je ostalo.

PRVI MORNAR: Saj verjamemo v zmago!

PESNIK: To jadro je za staro šaro.

KRMAR: To misliš ti s tvojo preperelo glavo. Veter brez jadra je nemogoče ujeti, brez jadra smo na smrt prekleti.

DRUGI MORNAR: Saj je čisto nova jadrovina.

PESNIK: Kaj ne vidiš, da je vsa segnila.

KRMAR: Tebi so se od sonca skisali možgani.

PESNIK: Vam so jih preveč oprali! O to je morala biti prava žehta, saj je od njih ostala samo še silhueta.

KRMAR: Preveč opletaš s tem jezikom.

PESNIK: Treba je pomagati bolnikom!

KRMAR: A briješ norce z nami!

PESNIK: Bog ne daj, da ste norci, povrhu pa še golobradi? To se ne spodobi za pravega mornarja, kaj šele za kapitana, ali za krmarja! Brada posodi glavi videz modrega lastnika, pri vas pa ni zaznati kakšnega možganskega premika! Kaj vas preveč skrbi, da ne bi bili ob-riti? Brez skrbi, še dobro, da imate brade, da ne pomislim, da v glavah ne držite prazne slame.

DRUGI MORNAR: Za te besede...

PRVI MORNAR: Se človeka k stebru priveže...

KRMAR: In z bičem dobi čez kosti...*začnejo ga tepsti.*

DRUGI MORNAR: ..da se mu odprejo oči!

PESNIK: Hvala res potrebujem boljšo dioptrijo, zdaj vidim norce, ki zares trpijo! O to morajo biti bolečine hude, da tako mlatiš za druge! Že čutim, kako te v pesi stiska, prazen čeber hoče rešit se pritiska! In tebe še posebej skeli, peče da mene v duši boli . Reveži kako trpite, sočustvujem z vami, saj niste vi krivi, da ste se rodili debili! Zapuščajo me moči, težko je zdržati vašo herojsko bolečino, to kar je mene doletelo, je blago rečeno zelo milo! *Omahne v nezavest.*

PRVI MORNAR: Upam da smo ga spravili k pameti!

DRUGI MORNAR: Ti pazi res prihaja nevihta!

PRVI MORNAR: Kako je vse črno...

DRUGI MORNAR: In kako se bliska!

KRMAR: Od kod ta veter...? Brž jadro spravite na varno!

PRVI MORNAR: Prepozno, pazi val!

DRUGI MORNAR: Čuvaj rajši svojo glavo!

KRMAR: Drži krmilo in pazi na splav!

PRVI MORNAR: Na del jadra je odneslo!

KRMAR: Sem ti rekel, da paziš teslo!

DRUGI MORNAR: *zase* Jebiga tako je pač naneslo!

PRVI MORNAR: Kaj naj s pesnikom storimo?

PESNIK: *pride k zavesti!* *Zase* Vihar ve in jadro ve kaj naj s to rimo?

KRMAR: Pusti ga kjer je, kaj ne vidiš da so izgledi majhni, da sploh to noč vsi skupaj preživimo!

Po nevihti; Krmar in Vesna.

KRMAR: Hudiča kmalu bi bridki konec storili.

VESNA: Škoda, ker se nismo vsi utopili.

KRMAR: No saj ni tako hudo.

VESNA: Biti tema dvema nevesta?

KRMAR: Saj drug za drugega ne vesta.

VESNA: Kaj vam roji po glavi Krmar?

KRMAR: Kar meni prepusti, prišel je čas...

VESNA: Čas za kaj Krmar...

KRMAR: Da se sklene poroka...

VESNA: Spaka sta mi naredila otroka.

KRMAR: Otrok dveh glav se pravi splav.

VESNA: Ko občuje en prihaja obema.

KRMAR: Pošast je vredna svojega imena..

VESNA: Nakaza – le poglej ji oba obraza. Eno srce dveh glav...

KRMAR: Ni kaj tu bo potreben splav...

PRVA GLAVA: Splav?

DRUGA GLAVA: Splav? Je s plovilom vse v redu.

KRMAR: S plovilom vse v najlepšem redu. Se opravičujem gospod kapitan. Zaplodila sta ji otroka...

PRVA GLAVA: Midva?

KRMAR: Vi in vaš brat!

DRUGA GLAVA: Ti? Kdaj?

PRVA GLAVA: Ko si spal! In ti?

DRUGA GLAVA: Ko je tebe dremež izdal.

PRVA GLAVA: Za to boš plačal ceno!

DRUGA GLAVA: Mislim, da bo tebe bolj bolelo.

KRMAR: Z bratom poravnajta vso zadevo.

PRVA GLAVA: Zakoni so enaki za vse!

KRMAR: Res je in kdor se jim upre...

DRUGA GLAVA: Na čigavi strani si ti?

KRMAR: *zase* S tistim, ki hitreje prelije lastno kri!

PRVA GLAVA: A tako?

KRMAR: Jadri sta raztrgani!

DRUGA IN PRVA GLAVA: Jadri?

KRMAR: No ja, sta pač dve... Za dve smeri.

DRUGA IN PRVA GLAVA: Za dve smeri?

KRMAR: Drugače ni šlo. Dve glavi eno telo...

DRUGA GLAVA: Nič več ne bo tako!

PRVA GLAVA: In kaj meniš storiti..?

DRUGA GLAVA: Prevzeti oblast!

PRVA GLAVA: No brat, a tak bo obrat! In kaj nameravaš z mano?

DRUGA GLAVA: S teboj kot ti z menoj!

PRVA GLAVA: Na jambor? Pod križ? In v katero smer se tebi visi?

DRUGA GLAVA: Na jambor! Pod zvezdo, z rdečim jadrom na sever letiš!

PRVA GLAVA: Prava smer je južni križ!

DRUGA GLAVA: Prava smer je smer oblasti in ta na sever pod zvezdo hiti! Odpeljite ga!

KRMAR: In kaj bo z vami?

DRUGA GLAVA: Z mano. Ti pazi na smer, vse ostalo je znano!

KRMAR: Saj sta priklenjena na isto postavo.

DRUGA GLAVA: Saj res...

PRVA GLAVA: Če ne bi bil brat..

DRUGA GLAVA: ...bi ti že zdavnaj prerezal vrat.

PRVA GLAVA: Kako se nož ostri med kostmi.

DRUGA GLAVA: Jeklo se v krvi kali. *Prerežeta drug drugemu vratove.*

KRMAR: Na že brat bratu preliva lastno kri. Kako se mora človek imeti rad, da sam sebi prereže vrat.

PRVI MORNAR: Pa z zalogami?

KRMAR: Kot do sedaj na tesno!

DRUGI MORNAR: In denar?

KRMAR: Kot do sedaj na stran!

PRVI MORNAR: In vera v prave stvari!

KRMAR: Naj potrpi!

DRUGI MORNAR: Če prav razumeva, gospod!

KRMAR: Prav.. *Vesni* In ti katera smer ti leži?

VESNA: Imam izbiro?

KRMAR: Na jambor ali...

VESNA: ...v posteljo s tabo!

KRMAR: Vse ostalo je znano...

PRVI MORNAR: In kaj naj s truplom narediva?

KRMAR: Znebita se ga spaka... *Odide.*

DRUGI MORNAR: Na ukaz! Raje si ga razdeliva...

PRVI MORNAR: Vsako glavo obdrživa za zabavo...

DRUGI MORNAR: Naredimo salomonsko spravo...

PRVI MORNAR: Da, truplo razkosamo na dvoje...

DRUGI MORNAR: Okostje pa na razstavo, ljudje prehitro tonejo v pozabo!

PRVI MORNAR: Z njima lahko prevzameva oblast...

DRUGI MORNAR: ...in si razdeliva njuno last!

PRVI MORNAR: In pesnik?

DRUGI MORNAR: Ta naj bo za vabo...

PRVI MORNAR: Tako lažje naredimo spravo...

DRUGI MORNAR: Že čutim prihajajoče nove smeri...

PRVI MORNAR: ...kjer se med in mleko cedi.

Prvi in Drugi mornar in Pesnik prost vezi.

PRVI MORNAR: Na pa se je morje končno umirilo.

DRUGI MORNAR: In kako se je nebo zjasnilo.

PRVI MORNAR: Samo, da je konec te nočne more...

PESNIK: ...če ni tu kje ledene gore.

DRUGI MORNAR: Glej ga še je živ...

PRVI MORNAR: ...in zopet sika. Kaže da lekcija ni zalegla?

PESNIK: Vsaka šola nekaj stane. In kaj boste z jadrom storili?

KRMAR: Saj je fuč. Kaj ti bo? Ostala je le polovica.

PESNIK: Se ga lahko vzame? Da si lažje zacelim rane.

KRMAR: Naj ti bo. Vendar pazi kam moliš glavo.

PESNIK: *zase* Da ne bo vrat ob lastno dozidavo!

KRMAR: Imejta ga ves čas na očeh! Ta zopet nekaj naklepa! *Odide.*

PRVI MORNAR: Brez skrbi dobro bova nanj pazila...

DRUGI MORNAR: ...in se ob tem še midva kaj naučila.

PRVI MORNAR: Samo ta se ne ukloni!

PESNIK: *zase* Ker ne stopa v koloni.

DRUGI MORNAR: Res je prava slika...

PESNIK: *zase* ...kot ta ki vaju slika.

PRVI MORNAR: Samo ta teži...

PESNIK: *zase*...res je samota mi leži!

PRVI MORNAR: Mu že pokaževa kako se klanja...

PESNIK: *zase* ...samo da ne pride spet do klanja.

PRVI MORNAR: Sej ta skoz in skoz sam sanja. Mu dava kakšno odlikovanje.

DRUGI MORNAR: Pa ga prepričava da verjameva v njegove sanje.

PRVI MORNAR: Lahko mu rečeva, da bo prejel nagrado.

PESNIK: *zase* Ob takih bom zmeraj s palico fasal nag-rado.

PRVI MORNAR: Oprosti veš za tisto prej midva nisva bila kriva...

PESNIK: ...vidva sta samo izvrševala navodila.

DRUGI MORNAR: Res prisiljena sva bila v to početje.

PRVI MORNAR: Ti pesnik! Kaj če bi tole vključil v tvoje pisanje? *Mu poda sveženj zapisov.*

DRUGI MORNAR: Bi se ti izboljšalo gmotno stanje...

PRVI MORNAR: Če boš pisal kot veleva postava...

DRUGI MORNAR: ...se ti bo povečala naklada!

PESNIK: Ti reci kolegu, da naklada in ti kolegu, naj se loti dela in naj ne postava.

PRVI MORNAR: Te ne zanima profit?

PESNIK: Sam skrbim za svojo rit!

DRUGI MORNAR: Treba je verjet v sanje...

PESNIK: Hočeš reči v to politično stanje?

PRVI MORNAR: Fant, to je stanje duha, to je kultura.

PESNIK: Že sam vem koliko je ura.

PRVI MORNAR: Bodi pameten in se podredi trendu pisanja...

PESNIK: ...da bo še več sranja?

DRUGI MORNAR: Ni vse samo v ponosu...

PESNIK: ...res, od vaju lahko dobim samo po nosu.

PRVI MORNAR: Če ne ti pokaževa, kako se je potrebno primerno vesti.

PESNIK: Verjamem samo zakonu lastne vesti.

DRUGI MORNAR: Veš kaj zadost je gobeždanja. Imaš preveč trdo glavo.

PESNIK: V nasprotju z občutljivo prebavo.

PRVI MORNAR: Bova že omehčala to tvojo naravo... *Odideta*

PESNIK: Samo da vama bo v zabavo! *Odideta* Počasi se me loteva apatija, ne to ni moja filozofija-mene hrani samo-ironija. Raje se lotim dela in spaku sešijem koco pravo. S katero bosta v skupni grob položena, kjer je vsaka barva brez pomena.

Pesnik strmi v vodo pristopita oba mornarja.

PRVI MORNAR: Kaj počneš?

PESNIK: Merim globino...

DRUGI MORNAR: Zakaj?

PESNIK: Da bi videl kako je globoko.

PRVI MORNAR: O zelo zanimivo! Eni v nebo...

PESNIK: ...drugi v vodo!

DRUGI MORNAR: Kaj misliš s tem?

PESNIK: Da potrebujete spravo!

PRVI MORNAR: Glej ga no ..ja , da uredimo postavo.

PESNIK: V vodo z njimi...

DRUGI MORNAR: S kom?

PESNIK: S kostmi nakaze...

PRVI MORNAR: Zakaj?

PESNIK: Da ne bi mrhovinarji do živega obglodali kosti.

DRUGI MORNAR: In sprava?

PESNIK: Naj počiva, kjer je morska trava!

PRVI MORNAR: Kaj pa pieteta?

PESNIK: Ribam ni potrebna dieta.

PRVI MORNAR: Saj so še kosti, ki se jih meso drži?

PESNIK: Na truplih se hrani masa! In vidva mesarja bi rada do denarja. Nič ne bo s spravo.

DRUGI MORNAR: Zaradi tega si lahko ob glavo!

PESNIK: Samo da ne bom ob pamet...

PRVI MORNAR: Potem nisi za?

PESNIK: Sem raje zase!

DRUGI MORNAR: In kaj imaš tam pod glavo?

PESNIK: Nekaj kar bo oplemenitilo tole razpravo!

PRVI MORNAR: Sem s to rečjo!

PESNIK: Saj je samo jadrovina!

PRVI MORNAR: Z obeh jader sešita.

DRUGI MORNAR: Rdeče bela kombinacija...

PESNIK: Kot nalašč za vajino spravo!

PRVI MORNAR: Pa imamo novo jadro!

DRUGI MORNAR: In s tem novo smer!

PESNIK: Z istim krmarjem?

PRVI MORNAR: Smer bo tja, kamor veter piha.

PESNIK: Samo da glavi ne stakneta prepaha!

DRUGI MORNAR: Da ne bo prepah v tvoji glavi, živ si samo, ker si za rabo.

PESNIK: Skoraj nobene razlike med rabo in vabo.

Krmar in Vesna s culo v roki.

KRMAR: Uredi zadevo kot veš in znaš!

VESNA: Saj nista otroka nič kriva!

KRMAR: Dobro veš, da se je treba znebit ostankov prejšnjega režima!

VESNA: In kaj poreko ljudje...

KRMAR: Ja kaj..., da si spontano pač splavila...

VESNA: ...in lastna otroka v vodi utopila.

KRMAR: Poslušaj me ženska, že brez tega je situacija dovolj občutljiva. Otroka nakaze sta nujni žrtvi, da se vzpostavi red in disciplina...

VESNA: To je detomor...

KRMAR: Vsak od nas se mora žrtvovati na oltarju domovine...

PESNIK: *poslušaj od daleč* ...ko mori nedolžne in ničesar krive.

VESNA: Torej v vodo z njima?

KRMAR: Tema dvema usoda pač ni mila.

VESNA: In potlej me boš vzel za ženo?

KRMAR: Tako bom storil, kot je bilo rečeno! *odide*

PESNIK: Kam pa kam deklica zala?

VESNA: Na svež zrak...

PESNIK: Ob tej pozni uri?

VESNA: *zase* Skrbi raje zase in za svoje čudi!

PESNIK: Kakšno je pa to vreščanje?

VESNA: Mačja zalega, ki bo v vodo letela!

PESNIK: A da imajo mačke mlade? Pa bi se dalo ogledat te mačje mladiče? Bojim se namreč da so se na splavu zaredile podgane...

VESNA: Ti mački so vsi kužni in bolni!

PESNIK: Kje pa je njihova mati?

VESNA: Ker je videla, da so vsi garjavi jih je zavrгла...

PESNIK: Čudni so te živalski nagoni? In se spet goni?

VESNA: Kdo bi vedel, kaj se mačkam mota po glavi...

PESNIK: Verjetno res ...Pa ste do kraja premislili zadevo, mislite da ne bo preveč bolelo?

VESNA: Ni kaj, taki so zakoni narave!

PESNIK: Res kruta je ta narava, da se z mladiči takole pozabava. Upam, da ste dobro obtežili vrečo.

VESNA: Naravnost do dna bo vse skupaj letelo!

PESNIK: No pa dobro opravite delo... *Vesna vrže vrečo v vodo in odide.*

PESNIK: Kot vse kaže sledi hladna prha, da se telo osveži in glava shladi! *Se vrže v vodo za vrečo..*

Prileze iz vode Na pa si od blizu oglejmo te mačje mladiče. Se mi je zdelo, da ta mačja zalega drugače izgleda. Nič, potrebno vama bo poiskati nadomestno mater. Tako, ki ve kaj pomeni biti mati. Z očetom bi šlo malo težje, ker ne ve kako se tem rečem pač streže. *Pride Anit.*

ANIT: Kaj pa skrivate v košari?

PESNIK: Nekaj česar se vsak otepa.

ANIT: No povejte že enkrat kaj vsebuje ta vrečasta kepa!

PESNIK: Nedolžna bitja ničesar kriva.

ANIT: Kako sta ljubka! Saj sta premočena, da se ne bosta prehladila.

PESNIK: Reveža sta pravkar se splavila.

ANIT: Kako pravite?

PESNIK: Nekaterim je pač sreča mila. Treba ju bo spraviti na varno, zanju ni ta nova klima!

ANIT: To kar meni prepustite, dobra vila. Bom že nahranila ta mala hrusta.

PESNIK: Zelo sem vesel, da še nekoga skrbijo lačna usta!

ANIT: In vi?

PESNIK: Jaz bom bedel, da vidim v katero smer bo nov veter zavel.

Prvi in drugi mornar občudujeta novo jadro.

PRVI MORNAR: Kako je lepo jadro!

DRUGI MORNAR: Rdeče in belo obarvano!

PRVI MORNAR: In v katero smer bomo pluli?

DRUGI MORNAR: Nekaj časa v levo...

PRVI MORNAR: ..v smeri zvezde severnice

DRUGI MORNAR: In nekaj časa v desno...

PRVI MORNAR: ...v smeri južnega križa

DRUGI MORNAR: Da bo prav za vse...

PRVI MORNAR: ...da vsak dobi kar mu gre.

DRUGI MORNAR: In da v hiši ne bo prepira...

PRVI MORNAR: ...kam se ta oblast ozira.

DRUGI MORNAR: Vse lepo demokratično...

PRVI MORNAR: In kaj bova s kostmi, ko jih očistiva mesa?

DRUGI MORNAR: Narod potrebuje kosti, da z njimi lažje prepire zbudi...

PRVI MORNAR: In da oblast z lažjo zakrije svoj pravi obraz.

DRUGI MORNAR: Pa naj ljudstvo gloda kosti...

PRVI MORNAR: ..nama se prav nikamor ne mudi!

DRUGI MORNAR: Dlje traja ta pot...

PRVI MORNAR: ...več bo na njej bosih nog...

DRUGI MORNAR: S tem novim jadrom...

PRVI MORNAR: ...v stare smeri...

DRUGI MORNAR: ...odeti s pravimi barvami.

PRVI MORNAR: Zdaj pa brž na delo...

DRUGI MORNAR: ...saj bo samo truplo bolelo.

PRVI MORNAR: Uh kako gre meso težko od kosti!

DRUGI MORNAR: Ta spak počasi že smrdi!

PRVI MORNAR: Ne gre drugače kot z žago!

DRUGI MORNAR: Na pa sva mu srce izpulila.

PRVI MORNAR: Ti hudič kako je debela žila.

DRUGI MORNAR: Kaj naj z drobovino storiva?

PRVI MORNAR: V vodo z njo!

DRUGI MORNAR: Poglej kako ribam tekne ta smrad.

PRVI MORNAR: Ti mogoče pa ima pesnik prav?

DRUGI MORNAR: Da bi ga res ribam prepustila?

PRVI MORNAR: Ga priveževa na plovilo.

DRUGI MORNAR: ...in dobiva z njim še kosilo!

PRVI MORNAR: Dvojna korist. Poglej si to mrcino.

DRUGI MORNAR: Kako se je zagrizla v cimo!

PRVI MORNAR: Res je prava psina, daj sem harpuno, da ji razčesnem čebulo!

DRUGI MORNAR: Mater je težka mrcina, to bo mesa da bo raja vpila.

PRVI MORNAR: Midva pa seveda mastno zaslužila.

DRUGI MORNAR: Pazi prihaja druga zverina! S to harpuno v trupu ne bo dolgo ostala živa.

PRVI MORNAR: Na pa se je njena življenjska pot sklenila!

DRUGI MORNAR: To bo dolga noč.

PRVI MORNAR: Za denar je res vredno potrpeti, ter s trupli in s kostmi se na oblast povzpeti. Pozor prihajajo cele jate...

DRUGI MORNAR: ... to bo denarja kot solate!

KRMAR: Zares zajetni kosi sveže ribe! Le kje sta jo staknila?

PRVI MORNAR: Kar same so skakale na krov!

KRMAR: Same pod nož brez razloga?

DRUGI MORNAR: Nikoli ne veš kaj se taki živali mota po glavi.

KRMAR: In kaj sta s truplom naredila?

PRVI MORNAR: Ja kaj vrgla v morje in ga potopila.

KRMAR: In kolk sta z ribam zaslužila?

DRUGI MORNAR: Malenkost saj je cena mila.

KRMAR: Vidim ja, da sta si brke zamastila. Sta prepričana da sta se trupla res znebila?

PRVI MORNAR: Na dnu morja spaka zdaj počiva!

KRMAR: Fanta vse se mi zdi da ubirata svoje poti.

PRVI MORNAR: In katera pot je prava?

KRMAR: Ta že ne, ki jo misli tvoja glava!

DRUGI MORNAR: No saj je več smeri Krmar!

KRMAR: Za vse sem tu zdaj jaz kapitan! Delež sem od rib, saj sta mi ceno zbila!

DRUGI MORNAR: Tržna zakonitost nisva midva kriva...

PRVI MORNAR: Saj ste sami krivi ,če so zaloge bile naprodaj le v omejeni količini.

KRMAR: Butec to je bilo za to, da je cena višja.

DRUGI MORNAR: Morali bi prej misliti na to!

KRMAR: Pravi kdo? Takoj sem z denarjem!

PRVI MORNAR: Takoj krmar, oprostite gospod kapitan. Samo tule pod pult sežem ...

DRUGI MORNAR: ...in vam s harpuno v srce zarežem.

PRVI MORNAR: Pa je dobil svoj delež!

DRUGI MORNAR: Kdo je zdaj butec in kdo revež?

PRVI MORNAR: Je fant mislil prevzeti oblast!

DRUGI MORNAR: ...namesto da bi pazil na svojo last.

PRVI MORNAR: In se je vtikal v najino lastnino...

DRUGI MORNAR....vidiš pa ga je minilo!

PRVI MORNAR: To naj bo drugim v opozorilo.

DRUGI MORNAR: Z nama ni šale

PRVI MORNAR: ...zato naj vsi pazijo na svoje glave.

PRVI MORNAR: Trupla se morava takoj znebiti!

DRUGI MORNAR: Kot je predlagal sam ...

PRVI MORNAR: ...ga potopiti!

DRUGI MORNAR: in ga ribam prepustiti.

PRVI MORNAR: Na en dva tri v vodo z njim.

DRUGI MORNAR: No zdaj pa naj le z ribam cene gliha...

PRVI MORNAR: Me prav zanima kakšna je tam zdaj tržna klima.

DRUGI MORNAR: Pazi nekdo prihaja!

PRVI MORNAR: Pesnik, pa ne da ga želodec zdaj izdaja?

DRUGI MORNAR: Pozdravljen Pesnik! Te mika sveža riba?

PESNIK: Sveža?

PRVI MORNAR: Pravkar ujeta!

PESNIK: Vidim ja, da se kri še od harpune cedi. In kakšna je cena.

DRUGI MORNAR: Zate zastonj!

PRVI MORNAR: Koga zanima cena.

PESNIK: Ta riba pri glavi smrdi...

DRUGI MORNAR: Kako? Saj je pravkar ujeta. *Ovohava ribo.*

PESNIK: Skladno s ceno tudi kvaliteta! Pa dobro prodajo vama želim!

PRVI MORNAR: Se boš že še vrnil ubožec...

DRUGI MORNAR:... ko te stisne želodec.

PESNIK: Hvala za enkrat me hrani beseda. Saj res Krmarja iščem. Se Vama mogoče kaj dozdeva kje počiva vajin kolega? Vse se mi namreč zdi, da smo zašli s prave smeri!

PRVI MORNAR: Verjetno se je kam zavlekel.

DRUGI MORNAR: Mogoče tudi on ribe lovi...

PESNIK: *zase*...samo, da ribe ne lovijo njega.

PRVI MORNAR: In kaj mu rečeva če ga srečava?

PESNIK: Da je že plačal svojo ceno!

DRUGI MORNAR: Kakšno ceno?

PESNIK: Oblast ima visoko ceno...

DRUGI MORNAR: Mu še kaj naročiva?

PESNIK: Da tudi za njega v moji zgodbi ni več prostora.

DRUGI MORNAR: To bo nesrečen hudoba! *Se oba zasmejeta!*

PRVI MORNAR: Kaj pa najina vloga?

PESNIK: Odvisno kakšna je zaloga...

DRUGI MORNAR: Česa?

PESNIK: Besed, draga kolega...*odide*

PRVI MORNAR: Si ga videl, kako naju gleda?

DRUGI MORNAR: Ne vem kam vrta ni mi vseč zadeva.

PRVI MORNAR: Če bo še kaj globlje vrtal ga utegne harpuna navrtati!

DRUGI MORNAR: Poglej! Kdo pa tam špancira?

PRVI MORNAR: Če ni to Krmarjeva žena?

DRUGI MORNAR: Uporabi raje vdova, krmar pri ribah išče svoj denar.

PRVI MORNAR: Reva še ne ve, da je sama ostala!

DRUGI MORNAR: In kdo ji bo zdaj ponudil ramo, da se bo ubožica zjokala.

PRVI MORNAR: Bodiva prizanesljiva z njo...

DRUGI MORNAR: ...še posebej zdaj ko je noseča.

PRVI MORNAR: Saj res če je noseča... kje je njena trebušna vreča?

DRUGI MORNAR: Pa saj je bila prav lepo zalita...

PRVI MORNAR: Torej kam je šla vsebina?

VESNA: Po koliko so ribe?

PRVI MORNAR: Za nosečnice pod ceno!

VESNA: Nisem več noseča!

DRUGI MORNAR: In kje je zdaj sad vašega telesa?

VESNA: Sem ga splavila!

PRVI MORNAR: Bolje to, kot da bi se nakazen rodila.

DRUGI MORNAR: Dandanes gre vse po vodi!

VESNA: Torej kakšna je cena!

DRUGI MORNAR: Iskreno? Lahko vam dava popust...

VESNA: Če..?

PRVI MORNAR: Vmetete uslugo...

VESNA: Packa! Če zve za to Krmar!

DRUGI MORNAR: Njemu to ni prav nič mar!

PRVI MORNAR: Je trenutno zelo zavzet!

DRUGI MORNAR: Ja, kako bi ribam kar najbolje pripravil banket!

PRVI MORNAR: In vi gospa, se pravi vdova, boste zdaj najina soproga!

DRUGI MORNAR: ...da ne bi bilo slučajno poroga!

VESNA: Kje je moj mož?

DRUGI MORNAR: Vaš mož je storil samomor...

VESNA: Žena, morilcema, obema? Nikoli!

PRVI MORNAR: Saj sva že rekla, da ni važna cena. Kdor ima oblast tega ne skrbi njegova čast!

VESNA: Raje sama skočim v vodo. Otroka stopam za vama, saj sem sama kriva, da sem podlegla moči samo-slepila. *Skoči v vodo.*

PRVI MORNAR: Ta je nora!

DRUGI MORNAR: So jo že napadle zverine..

PRVI MORNAR: Sama je hotela tako...

DRUGI MORNAR: Namesto da bi nama dala roko...

Se vrneta k prejšnjemu delu.

PRVI MORNAR: Ti lepo je šlo meso od kosti!

DRUGI MORNAR: Kar pa niso ribe do konca obrale, bodo jeziki zgladili, to se bo svetilo kot peščene obale!

PRVI MORNAR: Vsi radi oblizujejo kosti...

DRUGI MORNAR: In si s tem preženejo vsakdanje skrbi..

PRVI MORNAR: Za kaj bi vsi skupaj mislili z eno glavo?

DRUGI MORNAR: Ko pa imajo raje žolčno raz-pravo!

PRVI MORNAR: Dve glavi enega telesa...

DRUGI MORNAR: Vsaka išče svoja nebesa!

PRVI MORNAR: Volilno telo pa trpi,

DRUGI MORNAR: seveda ker gloda lastne kosti!

PRVI MORNAR: Zato pa brž s kostmi na razstavo, da samo še utrdimo spravo!

DRUGI MORNAR: Pa lepo še vstopnino izstaviva.

PRVI MORNAR: Da ne bo to slučajno račun brez krčmarja?

DRUGI MORNAR: Hočeš reči splav brez krmarja...

Pesnik sam pristopi Anit.

ANIT: Vedno takole sam?

PESNIK: Nikoli sam, vedno sam s seboj!

ANIT: V toplih mislih skrit...

PESNIK: V službi hrepenenja.

ANIT: Se pravi sam...

PESNIK: Sam, osamljen na robu življenja.

ANIT: Skrivnostni ste...

PESNIK: Bodiva rajši na ti.

ANIT: Jaz...

PESNIK: Kaj hočeš?

ANIT: Tebi lajšat noči!

PESNIK: Bojim se da to ne bo šlo...

ANIT: Zakaj? Me ne maraš?

PESNIK: Ne še zdaleč ni to...

ANIT: Kaj pa potem?

PESNIK: Nisva na isti poti...

ANIT: Pa vendar se nama križajo smeri!

PESNIK: Ne bi zdržala...

ANIT: Naj poskusim...

PESNIK: Ljubezen ne misli nase!

ANIT: Ta ki ljubi, ljubi zase! Pa ti?

PESNIK: Meni je znan rezultat?

ANIT: In to bo?

PESNIK: Hrepenenje po tem!

ANIT: Po čem?

PESNIK: Po vsem kar med nama bo!

ANIT: Si me prijel za roko?

PESNIK: Stopi z menoj!

ANIT: Kam?

PESNIK: V neskončnost, v svet sanj...*Se poljubita*

Prvi in Drugi mornar preverjata količino zalog in štejeta denar.

PRVI MORNAR: Kaj bova z zalogami storila?

DRUGI MORNAR: V tržne deleže jih spremenila...

PRVI MORNAR: ...in jih med rajo spet vrnila.

DRUGI MORNAR: Tako si bova oblast le še utrdila....

PRVI MORNAR: ... in jih nato pod ceno odkupila!

DRUGI MORNAR: Smeri si bova politično korektno razdelila.

PRVI MORNAR: Treba bo še prikrojiti zakonodajo.

DRUGI MORNAR: Vse lepo legalno in zakonito...

PRVI MORNAR: In legitimno, da ne bi bilo očem kaj skrito.

DRUGI MORNAR: Transparentno in v lep paket zavito.

PRVI MORNAR: Preden se vsi zavedo...

DUGI MORNAR: ...bo vse skupaj lepo najino.

PRVI MORNAR: Jaz desno, ti levo...

DRUGI MORNAR... bova naravnala smer plovila.

PRVI MORNAR: S sešitim jadrom sva obe strani združila...

DRUGI MORNAR: ...samo na videz sva jih spet sklenila.

Pesnik zre v vodo, Anit ga z razdalje opazuje.

ANIT: Kaj počneš?

PESNIK: Analiziram smeri!

ANIT: V vodi?

PESNIK: Ker odseva nebo.

ANIT: V zvezde raje glej!

PESNIK: Od zvezd se mi zvrtil!

ANIT: Ne maraš noči!

PESNIK: Ni mi mar za lesk, snovi! Tebi je všeč če se blešči, včasih človek več vidi v temi!

ANIT: V temi ne vidiš več prave poti!

PESNIK: Slepca se v temi odprejo oči!

ANIT: Kateremu slepcu!

PESNIK: Večnemu krmarju!

ANIT: Krmar zdaj spi!

PESNIK: Ta nas ne vozi po pravi poti!

ANIT: Pa ti?

PESNIK: Jaz?

ANIT: Tvoja pot?

PESNIK: Moja pot vodi do dna, v temo, do večnih globin!

ANIT: Je tam prostor zame?

PESNIK: Tam je pretemno, tam se ne sveti nebo! Zate so uhojene poti.

ANIT: In ti?

PESNIK: Jaz moram skozi temo!

ANIT: Sam? Naj ti bom luč!

PESNIK: Bi se izgubil v poplavi smeri! Sem že našel vodiča!

ANIT: Slepca?

PESNIK: Ljubezen je slepa!

ANIT: In kdo te bo grel?

PESNIK: Ne vem, prezir do to svetnih vrlin!

ANIT: Ukloni se saj ni težko.

PESNIK: Ni v moji naravi.

ANIT: Zame?

PESNIK: Me imaš rada?

ANIT: Rada!

PESNIK: Takega kot sem..

ANIT:...neprilagojen!

PESNIK: Glej ne bo šlo! To ne bi bil jaz!

ANIT: Temveč kdo?

PESNIK: Nekdo, ki bi pozabil vse to.

ANIT: Kaj?

PESNIK: Ta večer, ta sveti mir. Tvoj dotik z roko in lesketanje zvezd v tvojih očeh.

ANIT: Dokončno?

PESNIK: Dokončno!

ANIT: Zbogom! *Odide.*

PESNIK: Dokončno z Bogom!

PESNIK: Na pa je odšla.

SLEPEC: Verjemi, tako je bolje za oba.

PESNIK: Za oba?

SLEPEC: Za vaju dva.

PESNIK: Vse to za prazen nič...

SLEPEC: Skozi nič.

PESNIK: V večno temo.

SLEPEC: Stran od razsvetljenih poti!

PESNIK: Na poteh, kjer se človek rad izgubi.

SLEPEC: Izgubi se in našel boš vse!

PESNIK: Za kakšno ceno?

SLEPEC: Pridi, čaka naju delo!

PESNIK: Le glej, da ne bo preveč bolelo! Vse ima svojo mero.

Prideta Prvi in Drugi mornar in strmita v prazen jambor brez jadra.

PRVI MORNAR: Kdo je snel jadro?

DRUGI MORNAR: In ukradel kosti? *Pristopi Pesnik.*

PESNIK: Kosti sem v jadro zavil in na dno morja potopil!

PRVI MORNAR: Nesrečnik sam si se obsodil...

PESNIK: Drugega mi ni preostalo...

DRUGI MORNAR: Sedaj boš ribam v zabavo!

PRVI MORNAR: Na jambor z njim...

DRUGI MORNAR: Da bo poskrbel za spravo...

PESNIK: Odrešil sem vas slepil.

PRVI MORNAR: In nas le tokovom prepustil?

PESNIK: Niso pomembne smeri neba!

DRUGI MORNAR: Kaj pa?

PESNIK: Vse kar je onkraj tega, vse kar te stvari presega.

PRVI MORNAR: In kje je to?

PESNIK: Vidva reveža, do tja ne sežeta.

DRUGI MORNAR: Res tam bo preveč temno...

PRVI MORNAR: ...do tja ne seže človeško oko..

DRUGI MORNAR: Tam doli je vse onkraj tega...

PRVI MORNAR: ...do tam luč dneva ne posega.

PESNIK: Kako sta misel mi lepo sklenila.

DRUGI MORNAR: Glej ga ne špara jezika...

PRVI MORNAR: ...ga bo že minila taka olika.

Pesnik zopet visi na jamboru, pristopi Anit.

ANIT: Je to pot o kateri si govoril?

PESNIK: Edina prava...

ANIT: In prav ti moraš biti za zgled!

PESNIK: Od tu je prav dober ra-zgled.

ANIT: O čem vendar govoriš?

PESNIK: Da prihajamo počasi do konca poti...

ANIT: Do kakšnega konca?

PESNIK: Do tam kjer se vse začne... V torbi je zapis, prosim pojdi in ga spravi na varno.

ANIT: In ti?

PESNIK: Ne skrbi tu ni več dosti snovi, sem že onkraj drugosti. *Pade v nezavest.*

ANIT: Kaj si je vcepil v to glavo? A tu listi ležijo. Kaj govori, da ne piše romana... *Obstopita jo oba mornarja.*

PRVI MORNAR: Hvala bogu če ne, ne bi bila drama.

DRUGI MORNAR: Daj sem te zapise... *Anit mu izroči zapise.*

PRVI MORNAR: *zase*...jih bova malce priredila.

DRUGI MORNAR: *zase* In z njimi spet mastno zaslužila.

PRVI MORNAR: Tu piše...

DRUGI MORNAR: ...da je nekdo zakričal...

ANIT: Kopno, kopno na vidiku.

PRVI MORNAR: V kateri smeri?

ANIT: V smeri plovbe.

DRUGI MORNAR: Končno na koncu poti.

PRVI MORNAR: V obljubljeni deželi...

PESNIK: *blodi zase* ...kjer ste začeli.

Vsi razen Pesnika, ki je privezan na jambor, so na kopnem.

PRVI MORNAR: Čudno, kako vse znano se zdi...

DRUGI MORNAR: Povsod skrivnostne sledi...

PRVI MORNAR: To je torej obljubljena dežela...

DRUGI MORNAR: In midva sva jo odkrila!

PRVI MORNAR: Kdo je zdaj koga odrešil slepila? *Se obrne proti splavu ki ga so ga zajeli tokovi in ga odnašajo* Pesnik je še vedno privezan na jambor

PRVI MORNAR: Splav nam je odneslo.

DRUGI MORNAR: Saj ne potrebujemo več plovila.

PRVI MORNAR: Na koncu se je pot le sklenila...

DRUGI MORNAR: Pomembno, da so zaloge na varnem.

PRVI MORNAR: Ja še dobro, da si jih spravil na kopno.

DRUGI MORNAR: Jaz, kaj jih nisi ti?

PRVI MORNAR: Saj si rekel, da ni preveč dostopno!

DRUGI MORNAR: Kako bova zdaj brez vsega?

PRVI MORNAR: Ne govori tega! Ti si kriv za vse!

DRUGI MORNAR: Pazi da mi kri v žilah ne zavre.

PRVI MORNAR: In kaj boš storil?

DRUGI MORNAR: Zbistril ti glavo.

PRVI MORNAR: Nič ne bo iz tega, mi roka že po nožu sega...

DRUGI MORNAR: Ko ti trebuh prerežem bo konec razprave...

PRVI MORNAR: In začetek krvave sprave. *Zakoljeta drug drugega in smrtno ranjena obležita.*

ANIT: Kaj vama res ni jasno?

PRVI MORNAR: Kaj?

ANIT: Da smo se vrnili na izhodišče..

DRUGI MORNAR: Na izhodišče česa?

ANIT: Na pot od koder smo pripluli.

PRVI MORNAR: Hočeš reči, da smo?

ANIT: Na začetku poglavja...

PRVI MORNAR: Kjer se spet vse ponavlja...

DRUGI MORNAR: Se pravi ni konca? Kje je tista knjiga?

ANIT: V njej za vaju ni več dosti besedila! *Iz cul, ki jo ima pri sebi Anite zavreščita otroka.*

PRVI MORNAR: In čigava sta ta dva otroka?

ANIT: Krmarjeva žena ju je rodila...

DRUGI MORNAR: Kaj ni splavila?

ANIT: Ne če ne se zgodba ne bi ponovila.

PRVI MORNAR: Začaran krog...

ANIT: Kakor za koga...

DRUGI MORNAR: In kje se konča ta drama...?

ANIT: Onkraj tega...

PRVI MORNAR: In kje je to?

ANIT: Kjer se vama izteče beseda! *Oba mornarja podležeta ranam.*

Pesnik na splavu se počasi ugreza v morje.

PESNIK: Voda bo zalila vse stoletne sanje in jaz norec še sedaj verjamem vanje.

Pojavi se Slepec.

SLEPEC: Od tu naprej boš moral sam.

PESNIK: Sam?

SLEPEC: Taka so pravila.

PESNIK: In kdo mi bo luč v temi?

SLEPEC: Kdo je govoril o luči.

PESNIK: Kdo mi bo kazal pravo pot?

SLEPEC: Tvoja vera! *Izgine.*

PESNIK: Vera v kaj? Slišiš vera v kaj...? Zdaj pa tja čez... skozi temo. Do večnih globin. Kjer se izteče vsaka beseda in kjer ti ostane samo še vera.

Oba otroka, ki sta sedaj že odrasla, prebirata knjigo, pristopi Anit.

ANIT: Kje sta našla to knjigo?

DRUGI OTROK: Na podstrešju v starem kovčku.

PRVI OTROK: Preberi to čudno rimo!

DRUGI OTROK: Glej, to je očitno posvetilo.

PRVI OTROK: In komu je namenjeno?

ANIT: Kaj misliš komu? No a se ti je le posvetilo?

DRUGI OTROK: Tebi?

ANIT: Meni! No skoči po svetilo! *Odide po svetilo.*

PRVI OTROK: In kakšna je misel sporočilo?

ANIT: Skladno z vsebino. Pravi, da noče, da bi se vse skupaj še enkrat ponovilo.

PRVI OTROK: Za koga je to obvezno čtivo?

ANIT: Samo za tiste, ki jih nič ni izučilo. *Drugi otrok prinese svečo.*

DRUGI OTROK: In o čem govori?

ANIT: O ljubezni!

PRVI OTROK: Do koga?

DRUGI OTROK: O norcih je tekla beseda.

PRVI OTROK: In kje je tu kdo norec?

ANIT: Na zadnji strani si, kjer je vsega **konec**.

